

Наші люди – надихають

«Я усвідомлюю, що зараз усім дуже важко. Але наші люди надихають. Вони несуть у собі таке потужне світло, що від нього тепло навкруги», – ці мудрі слова сказала у розмові з головним фахівцем з інформаційної роботи Криворізької міської організації ПМГУ Оксаною Шахмоть профспілкова активістка Ірина Метеля. А от що вона розповіла про себе:

– На Криворізький центральний рудоремонтний завод я прийшла у 1991 році. З того часу тут багато що змінилось, у тому числі і назва підприємства. З минулого року воно називається «Метінвест Машинері».

Мій рідний колектив – працівники сталевасонноливарного цеху (корпус №1). Це чудова команда: ініціативна та небайдужа, активна та креативна. Кожного в ній я добре знаю – оскільки вже два з половиною десятиліття очолюю цехом, і дуже поважаю.

Як на мене, під час війни головне у профспілковій роботі – соціальна підтримка колег, і тих, хто обороняє Україну в найтрагічніший для неї час, і тих, хто трудиться на виробництві.

Люди сьогодні працюють у складних умовах, до того ж ми живемо в постійних обстрілах, холоді, блекаутах... Чоловіків не вистачає. Раніше в нас на робочих, так званих чолові-

чих, спеціальностях працювало десь 30 відсотків жінок, зараз – удвічі більше. Кожен виконує роботу з подвійним навантаженням. Хоча, що я розповідаю, така ситуація в наш час на будь-якому підприємстві. Це виснажує. Але тил має бути надійним.

Зі зброєю в руках Україну захищають 27 працівників нашого цеху. Ми чекаємо на їхнє повернення з війни і радіємо, коли вони під час своїх коротесеньких відпусток знаходять можливість прийти в гості. Не так давно була нагода обійнятися з Ігорем Бобковим, Володимиром Самарчуком, Андрієм Шевченком та іншими. Такі зустрічі важливі, бо, на жаль, з деякими бійцями вже ніколи не можна буде зідзвонитися чи побачитися...

І наша адміністрація, і профком ПО ПМГУ на чолі з Дмитром Польовим постійно приділяють увагу нашим захисникам, цікавляться їхніми потребами та допомагають у міру можливостей, навіть коли запити військових ексклюзивні. Працівники теж часто долучаються до оголошених захисниками або волонтерами зборів.

Незважаючи на неймовірні випробування війною, які випали на долю нашого покоління, ми зберігаємо свою

внутрішню міцність і духовну стійкість. Разом вистіймо і переможемо ворога! Велика подяка – колегам-волонтерам і донорам крові. Усі вони роблять добрі та корисні справи – без зайвих слів, так тихо, що іноді я випадково про це дізнаюся.

Спасибі моїм помічникам у профспілковій справі – членам цехової організації ПМГУ: формувальникам машинного формування Олені Найдьоновій, Олені Зарубі, землеробу Наталії Ковтун, начальниці формувально-стрижневої дільниці Оксані Ніколаєнко, майстру Олексію Лагуткіну, вибивальнику відливок Дмитру Глушкову. Це люди з активною життєвою позицією, які переймаються чужими проблемами та життєвими негараздами, вони мають справжній талант підтримувати інших та нести в цей світ життєлюбство.

А ще – теплий привіт колегам-профспілчникам з інших цехових організацій ПМГУ підприємства – Ірині Чудній, Руслані Саницькій, Олені Богаткіній, Ірині Капінус, з якими ми довго співпрацюємо. Вони багато роблять для спілчан і користуються повагою та авторитетом. Завдяки таким лідерам Профспілці довіряють!

